ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 15ης Μαρτίου 2011 *

Στην υπόθεση Τ-50/09,

Ifemy's Holding GmbH, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον H.-G. Augustinowski, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον A. Folliard-Monguiral,

καθού,

έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

Dada & Co. Kids Srl, με έδρα το Prato (Ιταλία),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 27ης Νοεμβρίου 2008 (υπόθεση R 911/2008-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Ifemy's Holding GmbH και Dada & Co. Kids Srl,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους N. J. Forwood (εισηγητή), πρόεδρο, J. Schwarcz και A. Popescu, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Φεβρουαρίου 2009,

το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Μαΐου 2009,

έχοντας υπόψη την απόφαση της 26ης Ιουνίου 2009 με την οποία δεν επιτράπηκε η υποβολή υπομνήματος απαντήσεως,

έχοντας υπόψη ότι δεν υποβλήθηκε αίτημα διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεως εκ μέρους των διαδίκων εντός της προθεσμίας ενός μηνός από της κοινοποιήσεως περί της περατώσεως της έγγραφης διαδικασίας και δεδομένου ότι αποφασίστηκε, κατά συνέπεια, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και κατ' εφαρμογήν του άρθρου 135α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο χωρίς προφορική διαδικασία,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 24 Μαΐου 2006, η Dada & Co. Kids Srl (στο εξής: αιτούσα) υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι το εικονιστικό σήμα Dada & Co. kids.

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στην κλάση 25 του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχωρίσεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Ενδύματα, υποδήματα και είδη πιλοποιίας».

4 Η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 110/2001 στις 23 Οκτωβρίου 2006.

5 Την 1η Δεκεμβρίου 2006, η προσφεύγουσα Ifemy's Holding GmbH άσκησε ανακοπή κατά της καταχωρίσεως του αιτηθέντος σήματος, βάσει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009), για όλα τα προϊόντα για τα οποία γίνεται λόγος στη σκέψη 3 ανωτέρω.

6 Η ανακοπή βασιζόταν στο λεκτικό γερμανικό σήμα DADA, το οποίο είχε καταχωριστεί στις 10 Απριλίου 2001 υπ' αριθ. 30114449, προσδιόριζε, μεταξύ άλλων, τα προϊόντα της κλάσεως 25 και αντιστοιχούσε στην ακόλουθη περιγραφή: «Ενδύματα, υποδήματα και είδη πιλοποιίας».

7 Ο προβληθείς προς στήριξη της ανακοπής λόγος ήταν ο κίνδυνος συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009].

8 Στις 24 Ιουλίου 2007, η αιτούσα ζήτησε να προσκομίσει η προσφεύγουσα τα αποδεικτικά στοιχεία για την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος, σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009).

9 Με έγγραφο της 30ής Αυγούστου 2007, το ΓΕΕΑ κάλεσε την προσφεύγουσα να προσκομίσει τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία εντός προθεσμίας δύο μηνών, ήτοι το αργότερο στις 31 Οκτωβρίου 2007.

10 Στις 31 Οκτωβρίου 2007, η προσφεύγουσα απηύθυνε με τηλεομοιοτυπία στο ΓΕΕΑ επιστολή περιλαμβάνουσα, μεταξύ άλλων, τον κατάλογο των εγγράφων που φέρονται ως αποδεικνύοντα τη σοβαρή χρήση του προγενέστερου σήματος. Ωστόσο, τα εν λόγω έγγραφα δεν επισυνάπτονταν στην επιστολή αυτή.

11 Στις 9 Νοεμβρίου 2007, το ΓΕΕΑ έλαβε ταχυδρομικώς το πρωτότυπο της επιστολής αυτής, καθώς και 202 σελίδες αντιστοιχούσες στα έγγραφα για τα οποία γινόταν λόγος στην επιστολή αυτή.

12 Με έγγραφο της 23ης Νοεμβρίου 2007, το τμήμα ανακοπών γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα ότι τα ούτως κοινοποιηθέντα στις 9 Νοεμβρίου 2007 έγγραφα δεν θα ληφθούν υπόψη, επειδή δεν κατατέθηκαν εμπροθέσμως.

13 Με έγγραφο της 20ής Δεκεμβρίου 2007, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ενώπιον του ΓΕΕΑ ότι, σε περίπτωση ελλιπούς διαβιβάσεως στοιχείων, το ΓΕΕΑ πρέπει να πληροφορεί τον αποστολέα και να τον καλεί να προβεί σε νέα διαβίβαση στοιχείων. Επομένως, η προσφεύγουσα επισήμανε ότι ανέμενε τέτοια πρόσκληση, υποστηρίζοντας ότι η κοινοποίησή της με τηλεομοιοτυπία της 31ης Οκτωβρίου 2007 ήταν «προδήλως ελλιπής».

14 Με έγγραφο της 19ης Μαρτίου 2008, η προσφεύγουσα ενέμεινε ενώπιον του ΓΕΕΑ να ληφθούν υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία περί της χρήσεως του προγενέστερου σήματος, επικαλούμενη, μεταξύ άλλων, τον κανόνα 80, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1).

15 Με απόφαση της 16ης Απριλίου 2008, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή για τον λόγο ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε εμπροθέσμως τα αποδεικτικά στοιχεία περί της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος.

16 Στις 16 Ιουνίου 2008, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009), κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών. Αφενός, προσήπτε στο τμήμα ανακοπών ότι, με την απόφασή του, προσδιόρισε εσφαλμένως τον αιτούντα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος και, αφετέρου, προέβαλε, παράβαση του κανόνα 80, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 και προσβολή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

17 Με απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την εν λόγω προσφυγή. Ειδικότερα, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, στο σημείο 15 της αποφάσεώς του, ότι δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι η απόφαση του τμήματος ανακοπών ανέφερε την «DADA & CO. MEN SRL» αντί της «DADA & CO. KIDS SRL» ως αιτούσα. Πρόκειται για απλό σφάλμα εκ παραδρομής και η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε νομίμως στους εκπροσώπους της αιτούσας και της προσφεύγουσας, σύμφωνα με τον κανόνα 77 του κανονισμού 2868/95. Το τμήμα προσφυγών επισήμανε επίσης, στο σημείο 21 της αποφάσεως αυτής, ότι το ΓΕΕΑ απλώς εφάρμοσε εν προκειμένω τον κανόνα 22 του κανονισμού 2868/95 και, στα σημεία 23 έως 25 της εν λόγω αποφάσεως, ότι η πρακτική του ΓΕΕΑ δεν δημιουργεί δυσμενείς διακρίσεις εφόσον συνάδει προς τις νομικές διατάξεις και υφίστανται και άλλα ένδικα μέσα. Τέλος, το τμήμα προσφυγών υπογράμμισε, στο σημείο 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η κοινοποίηση με τηλεομοιοτυπία δεν ήταν ελλιπής, κατά την έννοια του κανόνα 80, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, εφόσον, στις 31 Οκτωβρίου 2007, η προσφεύγουσα δεν είχε την πρόθεση και δεν επιχείρησε να στείλει τις 202 σελίδες που θα αντιστοιχούσαν στα αποδεικτικά στοιχεία για τη χρήση του προγενέστερου σήματος, για τα οποία έκανε λόγο στην επιστολή της.

Αιτήματα των διαδίκων

18 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και την απόφαση του τμήματος ανακοπών·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

19 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

20 Προς στήριξη της προσφυγής της περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος αντλείται από μη τήρηση των «τυπικών απαιτήσεων» του άρθρου 77α, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 80, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009), παράβαση του κανόνα 50, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 και

προσβολή της αρχής του κράτους δικαίου. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του κανόνα 80, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95. Ο τρίτος λόγος αντλείται από προσβολή των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και του θεμιτού ανταγωνισμού, όπως καθορίζονται με τα άρθρα 2 ΕΚ και 3 ΕΚ, και παράβαση του άρθρου 43 του κανονισμού 40/94.

Επί του πρώτου λόγου, ο οποίος αντλείται από μη τήρηση των «τυπικών απαιτήσεων» του άρθρου 77α, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, παράβαση του κανόνα 50, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 και προσβολή της αρχής του κράτους δικαίου

Επιχειρήματα των διαδίκων

21 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών, ενώ στην απόφαση αυτή προσδιοριζόταν εσφαλμένως ένα τρίτο πρόσωπο, ήτοι η Dada & Co. Men Srl, κάτοχος άλλου κοινοτικού σήματος, ως η αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος.

22 Εφόσον η απόφαση αυτή δεν ακυρώθηκε, οι δύο αποφάσεις οι οποίες εκδόθηκαν υπέρ δύο διαφορετικών προσώπων και είναι εκτελεστές κατά της προσφεύγουσας, όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα, εξακολουθούν να συνυπάρχουν, ήτοι η απόφαση του τμήματος ανακοπών και η προσβαλλομένη απόφαση.

23 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

24 Σύμφωνα με τον κανόνα 50, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, ως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της προκειμένης υποθέσεως, η απόφαση του τμήματος προσφυγών περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα ονόματα των διαδίκων και των εκπροσώπων τους.

25 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν μπορεί προδήλως να προβάλει βασίμως την παράβαση της διατάξεως αυτής, εφόσον το τμήμα προσφυγών προσδιόρισε ορθώς τα ονόματα των διαδίκων και των εκπροσώπων τους.

26 Περαιτέρω, κατά το γράμμα του άρθρου 77α, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, όταν το ΓΕΕΑ πραγματοποιήσει εγγραφή στο μητρώο ή λάβει απόφαση ενέχουσα πρόδηλο διαδικαστικό σφάλμα, αποδιδόμενο στο Γραφείο, το τελευταίο αυτό προβαίνει στην ακύρωση της εν λόγω εγγραφής ή στην ανάκληση της εν λόγω αποφάσεως.

27 Κατά το γράμμα του άρθρου 77α, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 80, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009), το άρθρο αυτό δεν θίγει το δικαίωμα των διαδίκων να ασκήσουν προσφυγή κατ' εφαρμογή των άρθρων 57 και 63 (νυν άρθρα 58 και 65 του κανονισμού 207/2009), ούτε τη δυνατότητα, σύμφωνα με τις διαδικασίες και τους όρους που προβλέπει ο κανονισμός 2868/95, να διορθωθούν οποιαδήποτε γλωσσικά ή ορθογραφικά λάθη καθώς και προφανή σφάλματα στις αποφάσεις του ΓΕΕΑ.

28 Κατά το γράμμα του κανόνα 53 του κανονισμού 2868/95, όταν το ΓΕΕΑ διαπιστώνει, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήσεως ενός των ενδιαφερομένων μερών, γλωσσικό λάθος, ορθογραφικό λάθος ή προφανή ανακρίβεια σε απόφαση, μεριμνά να διορθωθεί το εν λόγω λάθος ή ανακρίβεια από το τμήμα που εξέδωσε την απόφαση.

29 Εν προκειμένω, από τον φάκελο της υποθέσεως του ΓΕΕΑ προκύπτει ότι, με την απόφασή του, το τμήμα ανακοπών εσφαλμένως προσδιόρισε την επωνυμία της αιτούσας την καταχώριση κοινοτικού σήματος ως «DADA & CO. MEN SRL». Αντιθέτως, η απόφαση αυτή προσδιόρισε ορθώς τη διεύθυνση και τον νόμιμο εκπρόσωπο της αιτούσας, καθώς και τον αριθμό καταχωρίσεως της υποθέσεως. Εξάλλου, στην πράξη κοινοποιήσεως της αποφάσεως αυτής προσδιορίζεται ορθώς η αιτούσα και η κοινοποίηση αυτή πραγματοποιήθηκε στον προσηκόντως προσδιοριζόμενο από την αιτούσα νόμιμο εκπρόσωπο. Η ασκηθείσα από την προσφεύγουσα προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών κοινοποιήθηκε επίσης από το ΓΕΕΑ στον εν λόγω νόμιμο εκπρόσωπο.

30 Επομένως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το ΓΕΕΑ, το προβαλλόμενο σφάλμα θίγει σαφώς την απόφαση του τμήματος ανακοπών, καθεαυτή, και όχι την κοινοποίησή της, οπότε είναι αλυσιτελής η νομολογία κατά την οποία οι πλημμέλειες στη διαδικασία κοινοποιήσεως μιας αποφάσεως είναι εξωτερικές ως προς τη συγκεκριμένη πράξη και, επομένως, δεν μπορούν να την καταστήσουν άκυρη [απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1972, 48/69, Imperial Chemical Industries κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1972, σ. 99, σκέψη 39· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 28ης Μαΐου 1998, T-78/96 και T-170/96, W κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ. Υπ. 1998, σ. I-A-239 και II-745, σκέψη 183, και της 2ας Ιουλίου 2002, T-323/00, SAT.1 κατά ΓΕΕΑ (SAT.2), Συλλογή 2002, σ. II-2839, σκέψη 12].

31 Παρ' όλ' αυτά, το σφάλμα προσδιορισμού του διαδίκου, το οποίο διέπραξε το τμήμα ανακοπών, δεν έχει καμία δικονομική συνέπεια και δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως διαδικαστικό σφάλμα, κατά την έννοια του άρθρου 77α, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94. Συνεπώς, η εν λόγω διάταξη δεν μπορεί να εφαρμοσθεί στις περιστάσεις της προκειμένης υποθέσεως.

32 Από τα προεκτεθέντα, ιδίως από τη σκέψη 29 ανωτέρω, προκύπτει ότι το σφάλμα προσδιορισμού του διαδίκου, το οποίο διέπραξε το τμήμα ανακοπών, μπορεί μάλλον να χαρακτηρισθεί ως σφάλμα εκ παραδρομής ή προφανής ανακρίβεια, κατά την έννοια του άρθρου 77α, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 και του κανόνα 53 του κανονισμού 2868/95. Συνεπώς, το σφάλμα αυτό δύναται, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, να διορθωθεί, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήσεως ενός των ενδιαφερομένων

μερών, από την αρμόδια υπηρεσία ή τμήμα του ΓΕΕΑ, χωρίς να πρέπει το ΓΕΕΑ να ακυρώσει ή να ανακαλέσει την απόφαση την οποία θίγει το σφάλμα αυτό.

33 Ωστόσο, από το άρθρο 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 64, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009) προκύπτει ότι, όταν κρίνει επί της ουσίας της προσφυγής, το τμήμα προσφυγών δύναται, μεταξύ άλλων, να ασκήσει τις αρμοδιότητες του τμήματος που εξέδωσε την προσβαλλομένη απόφαση.

34 Επομένως, το τμήμα προσφυγών, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη και χωρίς να παραβεί τις επικληθείσες στο πλαίσιο του παρόντος λόγου ακυρώσεως διατάξεις, ασκώντας τις αρμοδιότητες του τμήματος ανακοπών, διαπίστωσε το εκ παραδρομής λάθος ή την προφανή ανακρίβεια που διέπραξε το τμήμα ανακοπών και μερίμνησε για τη διόρθωσή του, σύμφωνα με το άρθρο 77α, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 και τον κανόνα 53 του κανονισμού 2868/95. Η διαπίστωση και η διόρθωση του εν λόγω λάθους ή ανακρίβειας, που περιλαμβάνονται στα σημεία 9 και 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αντιστοίχως, δεν συνεπάγονται την ακύρωση ή την ανάκληση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

35 Το ΓΕΕΑ ορθώς απορρίπτει το επιχείρημα της προσφεύγουσας, το οποίο συνοψίζεται στη σκέψη 22 ανωτέρω, παρατηρώντας ότι η προσφεύγουσα δεν υφίσταται καμία ζημία λόγω της υπάρξεως δύο αποφάσεων οι οποίες είναι εκτελεστές ως προς αυτήν. Συγκεκριμένα, η προσβαλλομένη απόφαση υποκατέστησε την απόφαση του τμήματος ανακοπών, όσον αφορά την καταδίκη στα δικαστικά έξοδα, όπως προκύπτει από το σημείο 3 του διατακτικού της και σύμφωνα με το σημείο 32 του σκεπτικού της. Επομένως, η εταιρία Dada & Co. Men Srl, μνημονευθείσα εκ παραδρομής στην απόφαση του τμήματος ανακοπών, δεν μπορεί να διεκδικήσει κανέναν εκτελεστό τίτλο κατά της προσφεύγουσας.

36 Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν ανέπτυξε καμία άλλη αιτίαση ή επιχείρημα σχετικά με την προβαλλομένη μη τήρηση των «τυπικών απαιτήσεων» και την προσβολή της αρχής του κράτους δικαίου. Κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή προφανώς δεν αποδείχθηκε.

37 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου, ο οποίος αντλείται από παράβαση του κανόνα 80, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95

Επιχειρήματα των διαδίκων

38 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η κοινοποίηση με τηλεομοιοτυπία η οποία αρχίζει με τη φράση «επιθυμούμε να υποβάλουμε τα ακόλουθα αποδεικτικά στοιχεία», η οποία όπως δεν περιέχει κανένα από τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία, κατά την έννοια του κανόνα 80, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, είναι προδήλως ελλιπής. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το ΓΕΕΑ υποχρεούνταν να την πληροφορήσει και να την καλέσει να διαβιβάσει εκ νέου την κοινοποίησή της, σύμφωνα με την ίδια αυτή διάταξη.

39 Η κρίση του τμήματος προσφυγών ότι η προσφεύγουσα ουδέποτε είχε την πρόθεση να απευθύνει πλήρη κοινοποίηση με τηλεομοιοτυπία είναι απλώς εικασία περί των προθέσεών της. Η προσφεύγουσα υποστήριξε απλώς, προς στήριξη της προσφυγής της, ότι, επειδή επρόκειτο να σταλούν με τηλεομοιοτυπία πλέον των 200 σελίδες, η κοινοποίηση αυτή ήταν αδύνατον να πραγματοποιηθεί απρόσκοπτα.

40 Η κρίση του τμήματος προσφυγών, η οποία βασίζεται στην επικεφαλίδα της από 31 Οκτωβρίου 2007 τηλεομοιοτυπίας, είναι επίσης αυθαίρετη και αβάσιμη.

41 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

42 Κατά τον κανόνα 80, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95:

«Όταν μια κοινοποίηση που παραλαμβάνεται με τηλεομοιοτυπία είναι ελλιπής ή δυσανάγνωστη, ή όταν το [ΓΕΕΑ] έχει βάσιμες αμφιβολίες ως προς την ορθότητα της διαβίβασης, το [ΓΕΕΑ] ενημερώνει τον αποστολέα σχετικά και τον καλεί, μέσα σε προθεσμία που του τάσσει, να προβεί σε νέα διαβίβαση του πρωτοτύπου με τηλεομοιοτυπία ή να υποβάλει το πρωτότυπο σύμφωνα με τον κανόνα 79, στοιχείο α΄. Εφόσον υπάρξει ανταπόκριση σ' αυτή την πρόσκληση μέσα στην ταχθείσα προθεσμία, ως ημερομηνία παραλαβής της αρχικής διαβίβασης λογίζεται η ημερομηνία που παρελήφθη η νέα διαβίβαση ή το πρωτότυπο, υπό τον όρο, ότι όταν οι ελλείψεις αφορούν τη χορήγηση ημερομηνίας καταχώρησης μιας αιτήσεως για κοινοτικό σήμα […]. Όταν δεν υπάρχει ανταπόκριση στην πρόσκληση μέσα στην ταχθείσα προθεσμία, η κοινοποίηση θεωρείται ως μη παραληφθείσα.»

43 Υπενθυμίζεται ότι το αντικείμενο της διατάξεως αυτής είναι να χορηγείται η δυνατότητα στους αποστολείς κοινοποιήσεων με τηλεομοιοτυπία στο ΓΕΕΑ να διαβιβάζουν εκ νέου τα έγγραφά τους ή να προσκομίζουν τα πρωτότυπα στο ΓΕΕΑ μετά την εκπνοή της προθεσμίας ασκήσεως ανακοπής, όταν παρουσιάζεται μία από τις καταστάσεις για τις οποίες γίνεται λόγος στον κανόνα αυτόν, ώστε να μπορούν να αποκαθιστούν τις απορρέουσες από τις καταστάσεις αυτές παρατυπίες [απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαΐου 2007, Τ-239/05, Τ-240/05, Τ-245/05 έως Τ-247/05,

T-255/05 και T-274/05 έως T-280/05, Black & Decker κατά ΓΕΕΑ – Atlas Copco (Τρισδιάστατη απεικόνιση ηλεκτρικού εργαλείου σε κίτρινο και μαύρο κ.λπ.), μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 60].

44 Όπως ορθώς επισημαίνει το ΓΕΕΑ, η διάταξη αυτή αποσκοπεί, επομένως, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα αντικειμενικό γεγονός, που αφορά ιδιαίτερες ή ασυνήθεις τεχνικής φύσεως περιστάσεις, ανεξάρτητες της βουλήσεως του εν λόγω διαδίκου, τον εμποδίζει να κοινοποιήσει ικανοποιητικώς τα έγγραφα με τηλεομοιοτυπία.

45 Αντιθέτως, διευκρινίζεται ότι ο κανόνας 80, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 δεν αφορά τις περιπτώσεις όπου η ελλιπής ή δυσανάγνωστη τηλεομοιοτυπία προκύπτει μόνον από τη βούληση του αποστολέα, ο οποίος επιλέγει ηθελημένα να μην αποστείλει πλήρη και ευανάγνωστη κοινοποίηση, μολονότι έχει τη δυνατότητα από τεχνικής απόψεως.

46 Επομένως, όπως επιβεβαιώνει και η χρήση του επιθέτου «νέα», ο κανόνας 80, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 καθιερώνει ταυτότητα αρχής μεταξύ των εγγράφων των οποίων η κοινοποίηση με τηλεομοιοτυπία ήταν ελλιπής ή δυσανάγνωστη και των εγγράφων τα οποία διαβιβάζονται μεταγενέστερα ως πρωτότυπα ή με τηλεομοιοτυπία, κατόπιν προσκλήσεως του ΓΕΕΑ, και, επομένως, απαγορεύει κάθε διόρθωση, τροποποίηση ή συμπλήρωση νέων στοιχείων με την ευκαιρία αυτή. Κάθε άλλη ερμηνεία θα έδινε στους διαδίκους σε διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ τη δυνατότητα να καταστρατηγούν τις προθεσμίες που τους τάσσονται, όπερ, προδήλως, δεν αποτελεί τον επιδιωκόμενο με τον κανόνα 80, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 σκοπό.

47 Πρέπει να εξακριβωθεί αν, εν προκειμένω, σύμφωνα με τις αρχές αυτές, η παραληφθείσα με τηλεομοιοτυπία κοινοποίηση της 31ης Οκτωβρίου 2007 πρέπει να θεωρηθεί ελλιπής, κατά τον κανόνα 80, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95.

48 Συναφώς, πρέπει, εκ προοιμίου, να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι κοινοποίηση με τηλεομοιοτυπία η οποία αρχίζει με τη διατύπωση «επιθυμούμε να υποβάλουμε τα ακόλουθα αποδεικτικά στοιχεία», αλλά δεν περιλαμβάνει κανένα από τα αν λόγω αποδεικτικά στοιχεία, είναι προδήλως ελλιπής κατά την έννοια του κανόνα 80, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95. Συγκεκριμένα, η κοινοποίηση αυτή μπορεί να θεωρηθεί ελλιπής, σύμφωνα με τις υπομνησθείσες στις σκέψεις 44 και 45 ανωτέρω αρχές, μόνον αν ο αποστολέας είχε πράγματι την πρόθεση και επιχείρησε να κοινοποιήσει με τηλεομοιοτυπία τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία. Αν, αντιθέτως, ο αποστολέας είχε την πρόθεση να κοινοποιήσει με τηλεομοιοτυπία μόνον ένα έγγραφο όπου απαριθμεί το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων τα οποία πρόκειται να επικαλεστεί, και, στη συνέχεια, επισύναψε τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία στο πρωτότυπο του αποσταλέντος ταχυδρομικώς εν λόγω εγγράφου, δεν μπορεί να επικαλεστεί υπέρ αυτού τον κανόνα 80, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, σύμφωνα με την υπομνησθείσα στη σκέψη 46 ανωτέρω αρχή.

49 Εν προκειμένω, από τον φάκελο της υποθέσεως του ΓΕΕΑ προκύπτει ότι το έγγραφο που κοινοποιήθηκε με τηλεομοιοτυπία την τελευταία ημέρα της ταχθείσας από το τμήμα ανακοπών προθεσμίας, ήτοι στις 31 Οκτωβρίου 2007, περιελάμβανε πέντε σελίδες, είχε πληρότητα και συνοχή, ήταν προσηκόντως υπογεγραμμένο από τον συντάκτη του, και δεν περιελάμβανε καμία αναφορά σε οποιοδήποτε παράρτημα ή σε οποιοδήποτε συνημμένο έγγραφο. Από τον φάκελο της υποθέσεως προκύπτει επίσης ότι καθεμία από τις πέντε σελίδες του διαβιβασθέντος στο ΓΕΕΑ με τηλεομοιοτυπία εγγράφου περιελάμβανε, μετά την παραλαβή του από το ΓΕΕΑ, τη μνεία: «Seite: [αρίθμηση ποικίλλουσα από 001 έως 005] από 005».

50 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε τυπικώς, ενώπιον του τμήματος ανακοπών και κατόπιν ενώπιον του τμήματος προσφυγών, ότι είχε αποστείλει μόνον αυτό το έγγραφο με τηλεομοιοτυπία, στις 31 Οκτωβρίου 2007, και τα αποδεικτικά στοιχεία περί της ουσιαστικής χρήσεως, τα οποία εστάλησαν συγχρόνως με το πρωτότυπο του εγγράφου αυτού ταχυδρομικώς, περιήλθαν στο ΓΕΕΑ στις 9 Νοεμβρίου 2007, ήτοι εννέα ημέρες μετά την εκπνοή της ταχθείσας προθεσμίας. Η προσφεύγουσα, χωρίς καν να προβάλει ότι είχε επιχειρήσει να στείλει τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία με τηλεομοιοτυπία, και χωρίς να προσκομίσει καμία διευκρίνιση ως προς τις ακριβείς συνθήκες διεξαγωγής της κοινοποιήσεως με τηλεομοιοτυπία, στις 31 Οκτωβρίου 2007, απλώς υποστήριξε ότι, επειδή επρόκειτο για τηλεομοιοτυπία πλέον των

200 σελίδων, η κοινοποίηση αυτή ήταν αδύνατο να πραγματοποιηθεί απρόσκοπτα. Επίσης, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε την έκθεση διαβιβάσεως της από 31 Οκτωβρίου 2007 τηλεομοιοτυπίας, ή άλλη έκθεση ή αντίγραφο δυνάμενο να αποδείξει, ενδεχομένως, ότι έγινε προσπάθεια κοινοποιήσεως αποδεικτικών στοιχείων με τηλεομοιοτυπία, στις 31 Οκτωβρίου 2007, αλλά απέτυχε.

51 Ενώπιον τέτοιων αρκούντως επακριβών και συγκλινόντων στοιχείων, και ελλείψει οποιασδήποτε αξιόπιστης διευκρινίσεως της προσφεύγουσας περί του αντιθέτου, το τμήμα προσφυγών βασίμως έκρινε ότι όχι μόνον το έγγραφο των πέντε σελίδων αποτέλεσε το μοναδικό αντικείμενο κοινοποιήσεως με τηλεομοιοτυπία και ότι οι 202 λοιπές σελίδες διαβιβάστηκαν μεταγενέστερα, σε μη συγκεκριμένη ημερομηνία, αποκλειστικώς μέσω ταχυδρομείου, αλλά και ότι η προσφεύγουσα ουδέποτε είχε την πρόθεση να κοινοποιήσει τις εν λόγω 202 σελίδες με τηλεομοιοτυπία.

52 Βάσει των ιδίων αυτών στοιχείων, η προσφεύγουσα υποστήριξε απλώς, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ότι η κρίση αυτή του τμήματος προσφυγών περί των προθέσεών της είναι αυθαίρετη. Σε αυτήν απόκειται, για να έχει το Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να σχηματίσει την πεποίθησή του, να προσκομίσει διευκρινίσεις ή δικαιολογητικούς λόγους δυνάμενους να διακυβεύσουν την αληθοφάνεια του προβαλλομένου πραγματικού γεγονότος (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Ιανουαρίου 2004, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P και C-219/00 P, Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-123, σκέψη 79).

53 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να κριθεί ότι η προσφεύγουσα εξακολουθεί να μην έχει αποδείξει ότι επιχείρησε να κοινοποιήσει με τηλεομοιοτυπία, στις 31 Οκτωβρίου 2007, τα αποδεικτικά στοιχεία περί της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος.

54 Επομένως, η παραληφθείσα από το ΓΕΕΑ με τηλεομοιοτυπία της 31ης Οκτωβρίου 2007 κοινοποίηση δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ελλιπής, κατά την έννοια του κανόνα 80, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, οπότε η εν λόγω διάταξη δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να εφαρμοσθεί στις περιστάσεις της προκειμένης υποθέσεως.

55 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου, ο οποίος αντλείται από παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και του θεμιτού ανταγωνισμού, όπως καθορίζονται με τα άρθρα 2 ΕΚ και 3 ΕΚ, και το άρθρο 43 του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

56 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η πρακτική του ΓΕΕΑ δημιουργεί δυσμενή διάκριση, αντίθετη προς τη Συνθήκη, σε βάρος των προσώπων τα οποία είναι εγκατεστημένα σε «απομακρυσμένες περιοχές της Ευρώπης» και διαθέτουν σαφώς λιγότερο χρόνο από τα εγκατεστημένα στην Ισπανία πρόσωπα για να του απευθύνουν τις κοινοποιήσεις τους εντός της συνήθους δίμηνης προθεσμίας η οποία τους τάσσεται. Ένα πρόσωπο το οποίο δεν κατοικεί πλησίον του ΓΕΕΑ, για να είναι σίγουρο ότι ένα έγγραφο θα παραληφθεί εγκαίρως και να απολαύει, στην αντίθετη περίπτωση, της restitutio in integrum, πρέπει πράγματι να το αποστείλει δύο εβδομάδες περίπου πριν από την πάροδο της προθεσμίας, ενώ τα διαμένοντα στην Ισπανία πρόσωπα έχουν στη διάθεσή τους πλήρη την προθεσμία. Εξάλλου, η πρακτική αυτή δύναται να παροτρύνει τους ενδιαφερόμενους να μεταφερθούν εγγύτερα της έδρας του ΓΕΕΑ ή να χρησιμοποιούν δικηγορικά γραφεία ευρισκόμενα πλησίον του ΓΕΕΑ, όπερ αποτελεί εμπόδιο στην ελευθερία του επιχειρείν.

57 Το επιχείρημα του ΓΕΕΑ ότι οποιοσδήποτε μπορεί ελευθέρως να απευθύνει τις κοινοποιήσεις του με τηλεαντιγραφέα είναι εσφαλμένο. Αφενός, ορισμένα έγγραφα, ιδίως τα έγχρωμα, δεν δύνανται να διαβιβασθούν με τηλεαντιγραφέα. Αφετέρου, όπως εν προκειμένω, ορισμένες κοινοποιήσεις είναι πολύ ογκώδεις για να μπορούν να αποσταλούν απρόσκοπτα με τηλεαντιγραφέα.

58 Η προσφεύγουσα τονίζει ότι υφίστανται ορισμένες εναλλακτικές λύσεις της πρακτικής του ΓΕΕΑ, βάσει αντικειμενικών και μη δυσμενών κριτηρίων. Παραδείγματος χάρη, το ΓΕΕΑ θα μπορούσε, όπως το Γενικό Δικαστήριο, να επιτρέπει τις κοινοποιήσεις με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ή να λαμβάνει υπόψη την ημερομηνία αποστολής της τηλεομοιοτυπίας και να δέχεται τα αποδεικτικά στοιχεία περί της ουσιαστικής χρήσεως που έχουν αποσταλεί εμπροθέσμως, αλλά παρελήφθησαν μετά την πάροδο της προθεσμίας αυτής.

59 Απαντώντας σε επιχείρημα του τμήματος προσφυγών ότι η προσφεύγουσα διέθετε ένδικα μέσα τα οποία δεν χρησιμοποίησε, η προσφεύγουσα διατείνεται, πρώτον, ότι, σύμφωνα με την πρακτική του ΓΕΕΑ, αίτηση παρατάσεως της προθεσμίας βάσει του κανόνα 71, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 δεν γίνεται οπωσδήποτε δεκτή. Δεύτερον, η παράταση της προθεσμίας μέσω καταβολής τέλους, βάσει του άρθρου 78α του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 82 του κανονισμού 207/2009), είναι αδύνατη, διότι το εν λόγω άρθρο δεν εφαρμόζεται στην προθεσμία που προβλέπει το άρθρο 43 του ιδίου αυτού κανονισμού. Τρίτον, η restitutio in integrum βάσει του άρθρου 78 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 81 του κανονισμού 207/2009) χορηγείται μόνο σε πολύ περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων και, επομένως, δεν αποτελεί θεμιτή εναλλακτική λύση. Εξάλλου, δεν υφίσταται κανείς λόγος για να παραιτηθεί των δικαιωμάτων του ένας προσφεύγων και να καταβάλει πρόσθετο τέλος λόγω «δυσμενούς πρακτικής» του ΓΕΕΑ.

60 Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο κανόνας 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 προβλέπει ότι ο ανακόπτων πρέπει να προσκομίζει τα αποδεικτικά του στοιχεία περί της χρήσεως πριν από την εκπνοή της ταχθείσας προθεσμίας, όχι όμως ότι τα στοιχεία αυτά πρέπει να περιέρχονται στο ΓΕΕΑ πριν από την ημερομηνία αυτή. Η προσφεύγουσα τονίζει ότι ο κανόνας αυτός πρέπει να ερμηνευθεί υπό το

πρίσμα των γενικών αρχών του δικαίου, μεταξύ άλλων, της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, και πρέπει να συνάδει με τις αρχές αυτές.

61 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

62 Κατά τον κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95:

«Αν ο ανακόπτων υποχρεούται να αποδείξει ότι έγινε χρήση του σήματος ή ότι συντρέχουν βάσιμοι λόγοι για τη μη χρήση, το [ΓΕΕΑ]τον καλεί να προσκομίσει, μέσα σε προθεσμία που του τάσσει, τα απαιτούμενα αποδεικτικά στοιχεία. Αν ο ανακόπτων δεν προσκομίσει αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία εμπρόθεσμα, το [ΓΕΕΑ] απορρίπτει την ανακοπή.»

63 Από το γράμμα της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι η προβλεπόμενη προθεσμία έχει ανατρεπτικό χαρακτήρα, ο οποίος αποκλείει το να λάβει υπόψη του το ΓΕΕΑ κάθε εκπροθέσμως προσκομισθέν αποδεικτικό στοιχείο [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, Τ-388/00, Institut für Lernsysteme κατά ΓΕΕΑ — Educational Services (ELS), Συλλογή 2002, σ. II-4301, σκέψη 28].

64 Όπως και οι προθεσμίες για την υποβολή διοικητικής ενστάσεως και ασκήσεως προσφυγής, η προθεσμία αυτή είναι δημοσίας τάξεως και δεν μπορεί να αφεθεί στη διάθεση των διαδίκων και του δικαστή, στον οποίο απόκειται να εξακριβώσει, ακόμα και αυτεπαγγέλτως, την τήρησή της. Η προθεσμία αυτή ανταποκρίνεται στην απαίτηση κατοχυρώσεως της ασφάλειας δικαίου και στην ανάγκη αποτροπής κάθε διακρίσεως

ή αυθαίρετης μεταχειρίσεως κατά την απονομή της δικαιοσύνης (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 1971, 79/70, Müllers κατά ΟΚΕ, Συλλογή τόμος 1971, σ. 889, σκέψη 18· της 4ης Φεβρουαρίου 1987, 276/85, Κλαδάκης κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 495, σκέψη 11, και της 29ης Ιουνίου 2000, C-154/99 P, Politi κατά Ευρωπαϊκού Ιδρύματος Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως, Συλλογή 2000, σ. I-5019, σκέψη 15).

65 Για την εξακρίβωση της τηρήσεως της προθεσμίας αυτής, το Γενικό Δικαστήριο, όπως και το ΓΕΕΑ, κρίνει ότι ο κανόνας 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα αποδεικτικά στοιχεία δεν «προσκομίζονται» όταν αποστέλλονται στο ΓΕΕΑ, αλλά όταν περιέρχονται στο ΓΕΕΑ.

66 Συγκεκριμένα, πρώτον, η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται, κατά γράμμα, με τη χρήση των δύο ρημάτων «αποδείξει» και «προσκομίσει» [τα αποδεικτικά στοιχεία στο ΓΕΕΑ], στη γραμματική διατύπωση του κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95. Συγκεκριμένα, τα ρήματα αυτά αποδίδουν αμφότερα την έννοια της μεταβιβάσεως ή διαβιβάσεως των αποδεικτικών στοιχείων στον τόπο εγκαταστάσεως του ΓΕΕΑ, τονίζοντας έτσι το αποτέλεσμα της πράξεως παρά την προέλευσή της.

67 Δεύτερον, μολονότι ούτε ο κανονισμός 40/94 ούτε ο κανονισμός 2868/95 περιλαμβάνουν αντίστοιχη διάταξη με το άρθρο 43, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, σύμφωνα με το οποίο μόνον η ημερομηνία της καταθέσεως στη Γραμματεία λαμβάνεται υπόψη όσον αφορά τις δικονομικές προθεσμίες, η ερμηνεία αυτή συνάδει με τη γενική οικονομία των δύο αυτών κανονισμών, πλείονες ειδικές διατάξεις των οποίων προβλέπουν ότι, ως προς τις δικονομικές προθεσμίες, η ημερομηνία που αποδίδεται σε μια πράξη είναι η ημερομηνία παραλαβής της και όχι αποστολής της. Τούτο ισχύει, παραδείγματος χάρη, για τον κανόνα 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, σύμφωνα με τον οποίο, σε περίπτωση κοινοποιήσεως διαδικαστικής πράξεως η οποία κινεί προθεσμία, η «παραλαβή» του κοινοποιηθέντος εγγράφου κινεί την προθεσμία. Το ίδιο ισχύει για τον κανόνα 72 του κανονισμού 2868/95, σύμφωνα με τον οποίο, αν μια προθεσμία λήγει ημέρα κατά την οποία δεν μπορούν να «κατατεθούν» έγγραφα στο ΓΕΕΑ, η προθεσμία παρατείνεται μέχρι την πρώτη ημέρα κατά την οποία μπορούν να «κατατεθούν» έγγραφα, και τον κανόνα 80, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, σύμφωνα με τον οποίο η ημερομηνία «παραλαβής» της νέας διαβιβάσεως ή του πρωτοτύπου ενός εγγράφου

θεωρείται ότι είναι η ημερομηνία «παραλαβής» της αρχικής κοινοποιήσεως, όταν η κοινοποίηση αυτή αποδεικνύεται πλημμελής.

68 Τρίτον, το ΓΕΕΑ ορθώς επισημαίνει ότι ανάλογη λύση υιοθετήθηκε, στον τομέα επιλύσεως ένδικων διαφορών της ευρωπαϊκής δημόσιας διοικήσεως, με πάγια νομολογία, η οποία ερμήνευσε το άρθρο 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπό την έννοια ότι η διοικητική ένσταση δεν «υποβάλλεται» όταν αποστέλλεται στο κοινοτικό όργανο, αλλά όταν «περιέρχεται» στο όργανο αυτό (απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 1981, 195/80, Michel κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1981, σ. 2861, σκέψεις 8 και 13· απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Σεπτεμβρίου 1991, Τ-54/90, Lacroix κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-749, σκέψεις 28 και 29· διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 15ης Μαΐου 2006, F-3/05, Schmit κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ. Υπ. 2006, σ. I-A-1-9 και II-A-1-33, σκέψη 28).

69 Τέταρτον, η ερμηνεία αυτή πληροί καλύτερα την απαίτηση ασφάλειας δικαίου. Συγκεκριμένα, διασφαλίζει σαφή καθορισμό και αυστηρή τήρηση των χρονικών σημείων ενάρξεως και τέλους της προθεσμίας του κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95.

70 Πέμπτον, αντιθέτως προς όσα διατείνεται η προσφεύγουσα, η ερμηνεία αυτή καλύπτει επίσης την ανάγκη αποφυγής κάθε δυσμενούς διακρίσεως ή κάθε αυθαίρετης μεταχειρίσεως κατά την απονομή της δικαιοσύνης, καθόσον επιτρέπει τις ίδιες λεπτομέρειες εφαρμογής υπολογισμού των προθεσμιών για όλους τους διαδίκους, ανεξαρτήτως του τόπου κατοικίας τους ή της ιθαγενείας τους.

71 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ή της απαγορεύσεως των διακρίσεων επιβάλλει να μην αντιμετωπίζονται διαφορετικά παρόμοιες καταστάσεις και να μην αντιμετωπίζονται κατά τον ίδιο τρόπο διαφορετικές καταστάσεις, εκτός αν η αντιμετώπιση αυτή δικαιολογείται αντικειμενικά

(απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 2008, C-71/07 P, Campoli κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-5887, σκέψη 50).

72 Εν προκειμένω, είναι ασφαλώς ακριβές, όπως δέχεται το ΓΕΕΑ, ότι οι διάδικοι οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι ή διαμένουν πολύ μακριά από το Alicante (Ισπανία) μπορεί να βρίσκονται σε μειονεκτική θέση σε σχέση με άλλους, οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι ή διαμένουν πλησίον της πόλεως αυτής, όταν επικοινωνούν με το ΓΕΕΑ ταχυδρομικώς.

73 Πάντως, βάσει του γεγονότος και μόνον ότι ο χρόνος ταχυδρομήσεως εγγράφου ποικίλλει αναλόγως της χώρας αποστολής δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το να λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία παραλαβής των αποδεικτικών στοιχείων τα οποία προσκομίζονται βάσει του κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 συνεπάγεται δυσμενή διάκριση μεταξύ των οικείων προσώπων, αναλόγως της χώρας στην οποία βρίσκονται κατά την αποστολή των αποδεικτικών αυτών στοιχείων (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 2008, T-293/07 P, Lofaro κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2008, σ. I-B-85 και II-B-531, σκέψη 49).

74 Συγκεκριμένα, πρώτον, σύμφωνα με το σημείο 1.2 των οδηγιών σχετικά με τις ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασίες, οι οποίες εκδόθηκαν τον Νοέμβριο του 2005, οι καθοριζόμενες από το ΓΕΕΑ προθεσμίες είναι, κατ' αρχήν, δύο μηνών. Όσον αφορά την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων περί της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος, η εν λόγω προθεσμία είναι συνήθως υπεραρκετή ώστε ο ανακόπτων ο οποίος επιδεικνύει την επιμέλεια που απαιτείται από συνήθως ενημερωμένο πρόσωπο, οπουδήποτε και αν βρίσκεται επί του εδάφους της Ένωσης, να συλλέγει και να κοινοποιεί τα αποδεικτικά του στοιχεία, καθόσον ο ενδιαφερόμενος πρέπει να αναμένει ότι θα του ζητηθεί από τον αντίδικο η κοινοποίηση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94.

75 Δεύτερον, το γεγονός ότι ο χρόνος αφίξεως στο Alicante ταχυδρομικής αποστολής εγγράφου ποικίλλει αναλόγως της χώρας αποστολής αντισταθμίζεται σε κάποιον

βαθμό με τη δυνατότητα που έχει κάθε ενδιαφερόμενος, όταν οι περιστάσεις το δικαιολογούν, να ζητεί παράταση της προθεσμίας, σύμφωνα με τον κανόνα 71, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95. Εξάλλου, ο κανόνας 72, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι, αν έκτακτες περιστάσεις, όπως θεομηνία ή απεργία, διακόψουν ή διαταράξουν τις ανακοινώσεις μεταξύ του ΓΕΕΑ και των μερών, ο πρόεδρος του ΓΕΕΑ μπορεί να προσδιορίσει ότι για τους διαδίκους οι οποίοι έχουν την κατοικία τους ή την έδρα τους στο οικείο κράτος μέλος ή καθόρισαν εκπροσώπους οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι στο εν λόγω κράτος μέλος όλες οι προθεσμίες οι οποίες, σε διαφορετική περίπτωση, θα έληγαν την ημέρα επελεύσεως των εκτάκτων αυτών περιστάσεων, ή κατόπιν αυτών, όπως τις καθορίζει, παρατείνονται μέχρι την καθοριζόμενη από τον πρόεδρο ημερομηνία.

76 Τρίτον, η προβαλλομένη δυσμενής διάκριση αντισταθμίζεται, εν πάση περιπτώσει, με τη δυνατότητα που έχουν όλα τα πρόσωπα να επικοινωνούν με το ΓΕΕΑ με τηλεομοιοτυπία, σύμφωνα με τον κανόνα 80 του κανονισμού 2868/95. Εφόσον ο τρόπος αυτός διαβιβάσεως είναι άμεσος, το να λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία παραλαβής των αποδεικτικών στοιχείων δεν μπορεί να θέτει σε μειονεκτική θέση τα πρόσωπα αναλόγως της χώρας στην οποία βρίσκονται κατά την κοινοποίηση των αποδεικτικών αυτών στοιχείων (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση Lofaro κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 50).

77 Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί απλώς να διατείνεται ότι οι ογκώδεις κοινοποιήσεις δεν δύνανται να αποσταλούν απρόσκοπτα με τηλεομοιοτυπία. Όχι μόνον το επιχείρημα αυτό είναι εντελώς αβάσιμο, αλλά αντιφάσκει, στην πράξη, με τα στοιχεία τα οποία επικαλείται το ΓΕΕΑ, μεταξύ άλλων αυτά που αφορούν την υπόθεση η οποία οδήγησε στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Μαρτίου 2009, Τ-191/07, Anheuser-Busch κατά ΓΕΕΑ - Budějovický Budvar (BUDWEISER) (Συλλογή 2009, σ. II-691).

78 Περαιτέρω, για την τυχόν δυσλειτουργία κατά τη διάρκεια κοινοποιήσεως με τηλεαντιγραφέα, η οποία έχει ως συνέπεια ότι η παραλαμβανόμενη τηλεομοιοτυπία είναι ελλιπής ή δυσανάγνωστη, γίνεται ακριβώς λόγος στον κανόνα 80, παράγραφος 2,

του κανονισμού 2868/95, ο οποίος, στην περίπτωση αυτή, δίδει στον διάδικο, που θίγεται από την εν λόγω δυσλειτουργία, τη δυνατότητα να του χορηγηθεί νέα προθεσμία. Εξάλλου, στην προαναφερθείσα απόφαση Τρισδιάστατη απεικόνιση ηλεκτρικού εργαλείου σε κίτρινο και μαύρο, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το πεδίο εφαρμογής της διατάξεως αυτής επεκτείνεται στις κοινοποιήσεις έγχρωμων εγγράφων με τηλεομοιοτυπία.

79 Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως κάνοντας δεκτή την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποιήσεώς της για να εξετάσει την τήρηση της ταχθείσας προθεσμίας, σύμφωνα με τον κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95.

80 Δεδομένου ότι η προβαλλομένη παραβίαση της αρχής του θεμιτού ανταγωνισμού βασίζεται στην προϋπόθεση της εν λόγω προσβολής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, ούτε η παραβίαση αυτή αποδεικνύεται.

81 Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν ανέπτυξε καμία άλλη αιτίαση ή επιχείρημα περί της προβαλλομένης παραβάσεως του άρθρου 43 του κανονισμού 40/94. Επομένως, η παράβαση αυτή δεν αποδεικνύεται προφανώς.

82 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί καθώς και η προσφυγή στο σύνολό της, χωρίς να χρειάζεται να κριθεί το παραδεκτό των αιτημάτων της προσφυγής με σκοπό την ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

Επί των δικαστικών εξόδων

83 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

84 Εφόσον η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Ifemy's Holding GmbH στα δικαστικά έξοδα.

Forwood Schwarcz Popescu

(υπογραφές)